

SLUŽBA OSLOBODENIA

Doktrinálna komisia Medzinárodnej služby
Katolíckej charizmatickej obnovy

SLUŽBA OSLOBODENIA

Doktrinálna komisia Medzinárodnej služby
Katolíckej charismatickej obnovy

Deliverance Ministry

by the Doctrinal Commission of International
Catholic Charismatic Renewal Services

Copyright © 2021 CHARIS (Catholic Charismatic Renewal International
Service)

Published by CHARIS

Palazzo San Calisto

00120 Vatican City

tel.: +39 06 6988-7126/27

e-mail: info@charis.international

website: www.charis.international

Printed by: GRAPHIC ART 6 SRL - ROMA

Cover design: Stacy Innerst, Pittsburgh, Pennsylvania, USA

Služba oslobodenia

Doktrinálna komisia Medzinárodnej katolíckej charizmatickej obnovy
Všetky práva vyhradené.

Slovenské vydanie © Christian Project Support, s.r.o., 2022.

www.ver.sk info@ver.sk

Preklad: Lukáš Vaník

Jazyková korektúra: Alena Ješková

Grafické zalomenie: christianstudio.sk

Dizajn originálnej obálky: Stacy Innerst, Pittsburgh, Pennsylvania, USA

ISBN: 978-80-89793-35-8

ISBN pdf kniha: 978-80-8231-039-2

ISBN epub kniha: 978-80- 8231-040-8

ISBN mobi kniha: 978-80-8231-041-5

Nihil obstat: Mons. Prof. ThDr. Joseph Krupa, PhD., censor

Imprimatur: Mons. Joseph Hal'ko, episcopus auxiliaris bratislaviensis
Bratislavae, die 13 Ianuarii 2022, Prot. N. 103/2022

Obsah

Predstaviteľ	5
Predhovor	9
1. Úvod	11
1.1 Rozpoznávanie znakov čias	12
1.2 Rámec témy tejto knihy	18
1.3 Slovník termínov	19
2. Biblické základy	23
2.1 Satan v Starom zákone	24
2.2 Ježišovo víťazstvo nad satanom	26
2.3 Exorcizmus v Ježišovom verejnom účinkovaní	27
2.4 Exorcizmus v poslaní učeníkov	35
2.5 Exorcizmus v apoštolskej Cirkvi	38
2.6 Oslobodenie a kresťanský život	41
3. Teologický kontext	49
3.1 Služba oslobodenia v širšej perspektíve	50
3.2 Chápanie duchovnej poviazanosti	55
3.3 Pôvod duchovnej poviazanosti	63
3.4 Vysvetlenie útlaku	73
3.5 Vysvetlenie služby oslobodenia	77
4. Exorcizmus a služba oslobodenia v dejinách Cirkvi	83
4.1 Exorcizmus v dielach cirkevných otcov	83
4.2 Postupná regulácia konania exorcizmov	87

4.3 Kánonické právo	89
4.4 Dokument Kongregácie pre náuku viery: <i>List ordinárom ohľadom noriem exorcizmu</i>	89
4.5 Záver	91
5. Pastoračné usmernenia	93
5.1 Kto môže vykonávať službu oslobodenia?	94
5.2. Kedy je vhodné vykonávať oslobodenie?	98
5.3. Oslobodenie a uzdravenie	103
5.4 Podstatné prvky služby oslobodenia	104
5.5 Starostlivosť po vykonaní oslobodenia	118
5.6 Čomu sa treba pri službe oslobodenia vynhnúť?	120
6. Záver	129
Poznámky a odkazy	131
Doslov cenzora k textu publikácie	141

Predslov

Služba oslobodenia je jedným z najväčších darov Ducha Svätého, ktorý svedčí o hojnosti milosti udelenej Bohom celej Cirkevvi skrze Katolícku charizmatickú obnovu.

Kde sa ohlasuje evanjelium, tam Božie kráľovstvo šíri svoje svetlo a pokoj a vyžaruje svoju nesmierne veľkú uzdravujúcu silu. Katolícka charizmatická obnova počas desaťročia trvajúceho prežívania tejto skutočnosti zakúsila, že ohlasovanie Radostnej zvesti o láske Boha Otca, ktorý ľudstvu odpúšťa skrze Ježiša, Božieho Syna, osloboodzuje ľudí od hriechu a tým, že ich napĺňa Duchom Svätým a povoláva ich k novému životu Božích detí, umožňuje im mať účasť na Božej prirodzenosti. Inými slovami, oni zakúsili stretnutie s Ježišom Kristom, ktorý opäť vstal, žije a mení ľudom život. V dôsledku toho nielenže začali väčšmi vnímať Božie milosrdenstvo a svoju dôstojnosť Božích detí, ale získali aj jasnejšie chápanie temných bodov vo svojom živote, ktoré im bránia vytvárať spoločenstvo s Bohom i s ľuďmi a žiť naplno kresťanský život. Ako nám pripomína aj evanjelium, prítomnosť svetla Slova odkrýva temnotu, ktorá je v nás (porov. *Jn 1, 5*).

Predstaviteľ

Mnohí ľudia, ktorí boli evanjelizovaní prostredníctvom Katolickej charizmatickej obnovy, si veľmi skoro začali uvedomovať svoj vnútorný boj a mnohé vlastné nedoriešené problémy. Začali vidieť, že existujú duchovné putá, ktoré ich držia v zajatí, a prežívali tŕňosť, ba priam neschopnosť oslobodiť sa vlastnými silami od tohto bremena. Láska inšpirovaná Duchom Svätým v rámci Charizmatickej obnovy už na jej samom začiatku vzbudila túžbu modliť sa za oslobodenie týchto mužov a žien spod duchovnej poviadanosti, ktorá ich ničila, a pomôcť im v ich vnútornom boji. Svetlo, pochádzajúce z modlitby, múdre rozlišovanie a skúsenosť ukázali, že v niektorých prípadoch duchovná poviadanosť, trápiaca týchto ľudí, je následkom priameho pôsobenia diabla. A presne sem služba oslobodenia patrí. Je to dar Ducha Svätého, ktorý je prítomný už od čias prvotnej Cirkvi.

Aj keď sa služba oslobodenia výrazne líši od veľkého (alebo verejného) exorcizmu, ktorý sa vykonáva podľa predpísaného obradu a je rezervovaný biskupom a nimi určeným kňazom, umožňuje nám pochopiť nesmierne veľkú uzdravujúcu a oslobodzujúcu moc, ktorá vyžaruje z osoby Ježiša, Božieho Syna, v mene ktorého sa oslobodenia dovolávame. Je tiež radostným znovuobjavením bohatstva nášho krstu, ktorý z každého veriaceho robí úd Kristovho tela, a do istej miery aj účastníka na božských výsadbách Krista – Hlavy. Služba oslobodenia v tomto smere pomáha zdôrazniť dôležitú úlohu, ktorú laickí veriaci môžu a musia zohrať pri evanjelizácii, pri materinskom poslaní Cirkvi, ktorým je uzdravovanie rán ľudstva, a pri rozširovaní Božieho kráľovstva všade a do každej spoločenskej oblasti. Posланie sedemdesiatich dvoch učeníkov, ktorí dostali účasť na Kristovej moci vyháňať dé-

Služba oslobodenia

monov (porov. *Lk 10, 17*), je predzvestou zapojenia sa všetkých laických veriacich do ohlasovania evanjelia a do oslobodzovania ľudí spod duchovného pôsobenia satana, ktoré trápi také veľké množstvo duší.

Niekol'ko rokov po vydaní brožúrky „*Modlitba za uzdravenie*“ („*Prayer for healing*“) sa teraz tešíme z pohľadu na novú brožúrku vydanú doktrinálnou komisiou ICCRS na tému „*Modlitba oslobodenia*“. Úžitok plynúci z tejto brožúrky je dvojaký. Jeden z nich by sa dal vyjadriť slovami „pre Katolícku charizmatickú obnovu od Cirkvi“ – doktrinálna komisia si totiž počas prípravy textu uchovávala úzke spojenie s Cirkvou. Komisia prijala usmernenia Kongregácie pre náuku viery, ako aj rady mnohých teológov a expertov v tejto oblasti. Celú tému dôkladne podložila pevnými biblickými základmi, patristickými dielami a učením Cirkvi.

Takto dedičstvo učenia a pastoračnej praxe starovekej cirkevnej tradície slúži na podporu skúsenosti Charizmatickej obnovy a služba oslobodenia je tak postavená na pevnom základe viery Cirkvi. Ten druhý úžitok by sa dal vyjadriť slovným spojením „pre Cirkev od Katolíckej charizmatickej obnovy“. Táto nová úvaha o službe oslobodenia, ktorú podnietila dlhodobo zaužívaná prax v rámci Katolíckej charizmatickej obnovy, môže teraz pomôcť celej Cirkvi – laikom, klerikom aj zasväteným osobám – stat' sa citlivejšími na tento „krstný dar“ daný všetkým Kristovým učeníkom, ktorý by mal byť v duchovnom zástupe veriacich ocenený v celej svojej hodnote.

Dúfam, že táto brožúra poslúži ako spoločná príručka – zvlášť pre tých, ktorí v rámci Katolíckej charizmatickej obnovy

Predslov

vykonávajú túto službu a slúžia tak svojim bratom a sestrám vo viere. Mám tiež nádej, že sa môže stať nástrojom na objavenie a prijatie tejto služby v našich časoch v rámci vzrušujúceho poslania novej evanjelizácie.

Kardinál Kevin Farrell
Prefekt Dikastéria pre laikov, rodinu a život

Predhovor

Mám veľkú radosť, že v mene celého ICCRS môžem predstaviť a odporučiť túto publikáciu nielen Katolíckej charizmatickej obnove, ale vôbec celej Cirkvi. Nepochybne bude užitočným prameňom pre tých, ktorí sú zapojení do služby oslobodenia a pre tých, ktorí chcú hlbšie uvažovať nad miestom oslobodenia v Ježišovej službe a v súčasnom živote Cirkvi.

Tento text začal vznikať ako reakcia na rôzne prosby, ktoré ICCRS dostávala – prosby o rôzne informácie a vysvetlenia ohľadom služby oslobodenia v katolíckom kontexte. V reakcii na ne začala naša doktrinálna komisia pracovať na nácrte teologickej a ekleziálnej štruktúry služby oslobodenia a tvoriť pre ňu i určité pastoračné usmernenia. Tieto úvahy sa potom rozposlali rôznym teológom po celom svete na ďalšie pripomienkovanie a uvažovanie.

V apríli 2014 ICCRS usporiadala v Ríme kolokvium o službe oslobodenia. Toto pritiaholo veľké množstvá teológov a služobníkov oslobodenia z celého sveta. Toto kolokvium bolo napokon časom hlbokého uvažovania, pričom bol na ňom i priestor na diskusiu a výmenu názorov. Prišli sme na to, že v tejto oblasti

Predhovor

existuje množstvo rôznych prístupov, ktoré odzrkadľujú rozmanitosť kultúr.

Po tomto kolokviu sa hlavnými autormi textu stali Dr. Mary Healyová, predsedníčka Doktrinálnej komisie ICCRS a profesorka biblistiky vo veľkom Seminári Božského Srdca v Detroite v Spojených štátach amerických a otec Etienne Vetö, profesor teológie na Pontifikálnej gregoriánskej univerzite v Ríme. Konečný koncept sa pred prezentáciou pred Kongregáciou pre náuku viery rozoslal širšej komisii. Následne sme s radosťou prijali správu z Kongregácie, že náš text neobsahuje žiadne vieroučné chyby.

Tento tak dychtivo očakávaný dokument vám teda môžem s veľkou radosťou odporučiť. V mene celej ICCRS by som chcela podakovať všetkým, ktorí nejakým spôsobom prispeli k vytvoreniu tejto publikácie. Obzvlášť sme hlboko zviazaní doktorke Healyovej a otcovi Vetövi a tým, ktorí tak ochotne poslúžili ako členovia doktrinálnej komisie. Podákovanie chcem vyjadriť aj kardinálovi Kevinovi Farrellovi, prefektovi Dikastéria pre laikov, rodinu a život, ktorý si uprostred mnohých povinností našiel čas na prečítanie tohto dokumentu, pohotovo zareagoval a zaslal svoj inšpiratívny predstav.

Som si istá, že sa táto brožúra osvedčí ako užitočný prameň informácií pre ľudí v charizmatickej obnove a pre všetkých tých, ktorí sa usilujú plňšie pochopiť alebo vykonávať túto dôležitú službu. Obzvlášť sa teším z toho, že bude vydaná v Jubilejnom roku, v ktorom slávime päťdesiate výročie Katolíckej charizmatickej obnovy.

Michelle Moranová,
prezidentka ICCRS
január 2017

1

Úvod

*On nás vytrhol z moci tmy
a preniesol do kráľovstva svojho milovaného Syna.*

– *List Kolosanom 1, 13*

Pápež František mnohých prekvapil, ked' začal hovoriť o téme, o ktorej boli mnohí presvedčení, že je len akýmsi pozostatkom minulosti – o diablu. Svätý Otec vo svojich homiliách opakovane hovorieval o satanovej stratégii zla, o tom, ako s ním máme bojovať a ako môžeme v Kristovi nad Zlým zvíťaziť. Hovoril, že nejde o nič menej než o večný údel duší. Povedal, že Ježiš prišiel,

aby nám daroval slobodu... a oslobodil nás spod otroctva, do ktorého nás diabol uvrhol. Tu nejde o nejaké preháňanie. Prebieha boj a v stávke je večná spása. Musíme teda neustále bdieť a dávať si pozor na klamstvá a zvody zla.¹

Úvod

Svätý Otec vidí, že je potrebné Cirkev prebudíť a uviesť do duchovnej reality, na ktorú sa príliš často zabúda. Náš život na zemi je nielen putovaním vo viere, ale aj ustavičným bojom proti zlu a satanovi, kniežaťu temnôt, ktorí sa nás neustále snaží oddialiť od Krista a vrhnúť nás do zajatia hriechu, zmätku, zatrpknutosti, cynizmu a beznádeje. V Kristovi sme však oslobodení od vlády satana a dostávame silu odporovať jeho ďalšiemu vplyvu.

Varovné postrehy pápeža Františka majú hlboké korene vo Svätom písme a Tradícií. Nový zákon hovorí veľa o pôsobení diabla a o tom, ako zlých duchov porazit. Katolícka tradícia predkladá múdrost' a nespočetné príklady duchovného boja: od vyháňania zlých duchov vykonávaných svätým Antonom Pustovníkom, Katarínou Sienskou a mnohými ďalšími až po zásady duchovného rozlišovania vyučované svätým Ignácom z Loyoly. Toto biblické a tradičné učenie je hlavným prameňom úvah o službe oslobodenia tak, ako sa dnes praktizuje.²

Cieľom tejto knihy je ponúknuť tak teologické úvahy o službe oslobodenia, ako aj pastoračné smernice pre jej vykonávanie v súlade s katolíckou vierou. Táto kniha je primárne určená hnutiu Katolíckej charizmatickej obnovy, pretože mnohí, ktorí túto službu vykonávajú, práve z nej pochádzajú.³ Dúfame však, že tieto úvahy budú užitočné aj ľuďom mimo Obnovu a pomôžu celej Cirkvi lepšie pochopíť službu oslobodenia a otvoríť sa jej.

1.1 Rozpoznávanie znakov čias

Prečo je služba oslobodenia v súčasnosti pre Cirkev takou dôležitou téμou? V úvahách tejto knihy sa snažíme vo svetle

evanjelia skúmať „znamenia čias“ tak, ako to od nás žiadal Druhý vatikánsky koncil.⁴ Pozoruhodný rozkvet služby oslobodenia v posledných rokoch je tak ovocím duchovnej obnovy v Cirkvi, ako aj prejavom odpovede na naliehavú potrebu súčasnej spoločnosti.

Cirkev v niektorých častiach sveta prežíva obnovu: v mnohých katolíkoch sa prebúdza nová láska k Duchu Svätému, laici sa stávajú aktívnymi, objavuje sa väčší smäď po Písme, zápal pre evanjelizáciu a odhodlanie venovať čoraz viac času a energie boju za spravodlivosť a pokoj. Zároveň však vidíme aj znamenia rastúcej temnoty. V Európe, Severnej Amerike a Oceánii vytvoril všeobecný odpad od kresťanskej viery spolu s čoraz agresívnejším sekularizmom duchovné vákuum, ktoré sa mnohí ľudia snažia zaplniť okultnými praktikami, špiritizmom, slobodomurárstvom, novopohanstvom, spirituálitou New Age či dokonca priamo otvoreným satanizmom. Kníhkupectvá a internet zaplavili množstvá okultných a špiritistických materiálov. Mnohí mladí ľudia sú vystavení silám temna prostredníctvom satanistických foriem hudby alebo počítačových hier. V Latinskej Amerike zas praktizovanie vieri pokleslo v dôsledku rastúceho vplyvu povier a synkretických praktík, medzi ktoré patrí náboženstvo Santería alebo uctievania takzvanej „Svätej Smrti“ (*Santa Muerte*). V iných oblastiach, zvlášť v niektorých častiach Afriky a Ázie, sa kresťania často uchylujú k čarodejnictvu, mágii, kliathbam, uctievaniu predkov, seansám, fetišizmu či iným okultným praktikám. Všetky tieto činnosti môžu človeka voviť do stavu démonickej poviazanosti.

Úvod

Duchovne nebezpečné však nie sú len okultné praktiky. Rozšírenie globálnej kultúry hedonizmu a materializmu prispelo k rozšíreniu nemorálnych modelov správania, medzi ktoré patrí sexuálna promiskuita, pornografia, konzumný spôsob života a závislosť od drog, ktoré tiež môžu viesť k duchovnej poviazanosti. Takéto modely správania zasa prispeli k rozpadu rodiny, ktorý je dnes až taký častý, že v súčasnosti žije doma s oboma biologickými rodičmi menej než polovica detí na svete. Tí, ktorí nezakúsili lásku otca alebo stabilný rodinný život, sú často hlboko zranení, a tak aj náchylnejší na upadnutie do duchovného klamu a útlaku. V mnohých oblastiach sveta sú ľudia navyše traumatizovaní terorizmom, náboženským prenasledovaním, vojnou, etnickými čistkami alebo hromadnou migráciou, čo vedie k tomu, že sú z duchovného hľadiska ešte zraniteľnejší.

No zatial' čo dochádza k týmto spoločenským zmenám, katolíci akosi čoraz menej hovoria o zlých duchoch a ich reálnom vplyve na život človeka. Teológovia a kazatelia zvyknú často zláhčovať alebo aj otvorene popierat' existenciu satana. Táto nevera v existenciu zlých duchov pretrváva aj napriek jasným tvrdeniam Katechizmu a posledných pápežov.⁵ Mnohých kňazov – v duchu akejsi nezdravej kritiky voči Písmu – učili, že evanjeliové rozprávania o posadnutosti zlými duchmi majú bráť len ako primitívny spôsob rozprávania o duševných chorobách. Následkom toho mnohí kazatelia a katechéti neradi rozprávajú o diablovi, pretože majú pocit, že táto téma sa hodila skôr do poverčivejších čias, ktoré predchádzali dnešnému, modernému dobu.

V dôsledku tohto mlčania mnohí katolíci, vrátane kňazov, dostatočne nechápu diabla a jeho úskoky. V homíliách, kate-

Služba oslobodenia

chézach a prednáškach určených na formovanie viery sa hovorí len pramalo o tom, ako odolávať útokom Zlého a ako sa oslobo-diť spod jeho vplyvu. Paradoxne, následkom tohto mlčania sa v ľuďoch – a to zvlášť tých, ktorí nemajú dostatočné vedomosti o viere – prebudil nezdravý strach z démonickej ríše. Všetky tie-to aspekty súčasnej situácie viedli k vzniku nesmierne veľkej, no zároveň nenaplnenej potreby oslobodenia spod duchovnej pviazanosti a démonického útlaku. Je priam tragicke, že kato-líci v niektorých oblastiach vyhľadávajú pomoc a úľavu od dé-monického trápenia u rôznych šamanov a špiritistov, pretože neveria, že by im v tomto smere mohla pomôcť Cirkev, alebo ako tomu býva v niektorých prípadoch, aj pomoc v Cirkvi hľa-dajú, no nenachádzajú ju, pričom nepotrebuju ani slávnostný exorcizmus, ani lekársku pomoc, ale jednoduché oslobodenie. V niektorých oblastiach sa katolíci radšej s prosbou o pomoc obracajú na letničné cirkvi či nezávislé charizmatické služby.⁶ Nedostatočné chápanie služby oslobodenia je taktiež prekáž-kou evanjelizácie, keďže domorodci si väčšmi uvedomujú moc zlých duchov, než si samotní katolícki misionári uvedomujú oslobodzujúcu moc mena Ježiš. Je nevyhnutne potrebné, aby sa Cirkev prebudila a uvedomila si túto závažnú situáciu.

No kým boli niektorí katolíci ovplyvnení skepticizmom a se-kularizáciou, začala sa zároveň prebúdzať biblická, liturgická a katechetická obnova, ktorá viedla k zvolaniu Druhého vatikán-skeho koncilu. Ovocie Koncilu čiastočne vidno v novej evanjeli-zácii, v Katolíckej charizmatickej obnove a iných nových cirkev-ných hnutiach. Jadrom tejto cirkevnej obnovy je vstup laikov do ich vlastnej dôstojnosti a úloh, ktoré majú ako pokrstení členovia

Úvod

Kristovho tela. Sú povolaní k dokonalosti svätosti a plnej účasti na poslaní Cirkvi.⁷

Služba oslobodenia v jej súčasnej katolíckej forme vzišla z Katolíckej charizmatickej obnovy, z hnutia, ktoré sa začalo v roku 1967 vyliatím Ducha Svätého na skupinu študentov v Pittsburghu v americkej Pensylvánii.⁸ Obnova je charakterizovaná život premieňajúcou skúsenosťou prítomnosti a moci Ducha Svätého, ktorá nepozná rozdiel medzi laikmi, kňazmi a zasvätenými osobami. Takýto zážitok pritom zažívajú tak laici, ako aj kňazi a zasvätené osoby. Vďaka Obnove, tomuto „prúdeniu milosti“⁹ (týmto slovom toto hnutie opäťovne opísal aj pápež František), sa laici začali oveľa viac zapájať do misie Cirkvi – do vyučovania, vedenia spoločenstiev a služby príhovornej modlitby za druhých. Obnova tiež priniesla nový ekumenický impulz, v rámci ktorého katolíci zakúsili na úplne novej úrovni duchovné spoločenstvo s inými kresťanmi, zakladajúce sa na ich spoločnej skúsenosti s Duchom Svätým a hlbšieho obrátenia ku Kristovi.

Nie je žiadna náhoda, že toto nové uvedomovanie si Ducha Svätého prinieslo tiež nové uvedomenie si zlých duchov a ich vplyvu na život človeka. Duch Svätý, ktorý zjavuje Krista, kresťanom zároveň darúva väčšiu citlivosť na všetko to, čo sa protiví Kristovi a jeho kráľovstvu a umožňuje im existenčnú skúsenosť Kristovho víťazstva. Obnova takto prispela k opäťovnému objaveniu prvku katolíckej tradície, na ktorý sa dlho zabúdalo: týmto prvkom je to, že kresťanský život v sebe zahŕňa aj duchovný boj a že oslobodzovanie od zlých duchov patrí k posaniu, ktoré Ježiš zveril Cirkvi.

Služba oslobodenia

Služby oslobodenia sa v súčasnosti prvýkrát objavili v kontexte služby modlitby za uzdravenie. Takýmto spôsobom sa reagovalo na potreby tých, ktorí rôznymi spôsobmi trpeli v dôsledku vplyvu zlých duchov.¹⁰ V druhej väčšine týchto prípadov démonického vplyvu nešlo o úplnú posadnutosť, takže pri nich nebolo ani možné, ani nutné vykonávať slávnostný exorcizmus. Bolo však potrebné pomôcť ľuďom osloboodiť sa od démonickejho vplyvu v istej oblasti ich života. Prví vykonávatelia tejto služby čerpali múdrost' jednak z katolíckej tradície, no zároveň aj z myšlienok a činov iných charizmatických kresťanov. Mnohí túto službu vykonávali zdovo a v úplnej zhode s katolíckou vierou; služba niektorých však bola poznačená prehnanými prejavmi, nesprávnymi praktikami, senzáciechtiostou alebo pomýlenými teologickými názormi. Rokmi služba oslobodenia dozrievaťa a mnohé nezdravé myšlienky a praktiky z nej vymizli. Napriek tomu však stále potrebuje jasné usmernenia a zo strany pastierov Cirkvi aj mûdry dohľad a rozlišovanie.

Službou oslobodenia sa celkom jasne reaguje na obrovskú duchovnú potrebu súčasného sveta. Prostredníctvom nej mnohí ľudia veľmi intenzívne a osobne zakúsili pravdu, že Ježiš prišiel vyslobodiť zajatých. Tak ako bola služba oslobodenia podstatným prvkom evanjelizácie ranej Cirkvi, tak je i dnes podstatným prvkom novej evanjelizácie. A tak, napriek rôznym problémom a výzvam, stále platí rada svätého Pavla: „Ducha neuhášajte... Ale všetko skúmajte a čo je dobré, toho sa držte! Chráňte sa zla v akejkoľvek podobe!“ (1 Sol 5, 19. 21 – 22).

1.2 Rámc témey tejto knihy

Vzhľadom na rozmanitosť kultúrnych kontextov vo svete a nevyčerpateľného bohatstva darov udelených Duchom Sväтыm by sa služba oslobodenia dala rozoberať na základe rôznych modelov a prístupov. Niektorí ľudia používajú metódy oslobodenia, ktoré sú viac konfrontačné, iní menej. Niektorí vykonávajú službu oslobodenia v rámci modlitby za vnútorné uzdravenie, iní nie. Cieľom tejto knihy je poskytnúť všeobecné princípy a smernice, nie presadzovať taký alebo onaký model či prístup ako jediný oprávnený. Táto kniha nie je ani akouasi inštruktážnou príručkou; nemožno ňou nahradíť tréning a skúsenosť. Existujú viaceré knihy, ktoré podávajú podrobnejšie praktické inštrukcie k službe oslobodenia.

Kniha sa okrem toho zameriava výlučne na modlitbu za oslobodenie, nie na modlitbu veľkého (či slávnostného) exorcizmu.¹¹ Veľký exorcizmus je liturgický obrad Cirkvi vykonávaný biskupom alebo kňazom, ktorý je biskupom právoplatne poverený oslobodzovaním posadnutých (porov. *KKC* 1673; *CIC* 1172). Oslobodenie naproti tomu vykonáva ktorýkolvek veriaci na človeku, ktorý zakusuje slabšie formy démonického vplyvu.

Na záver treba povedať, že táto kniha ani neruší, ani nenahrádza smernice vydané miestnym biskupom alebo národnou biskupskou konferenciou. Všetci katolíci by mali verne nasledovať usmernenia svojich biskupov.

1.3 Slovník termínov

Terminológia používaná pri démonickom vplyve a modlitbe za oslobodenie nie je celkom ustálená. Niektoré termíny používajú rôzni autori odlišne; okrem toho sa tieto termíny niekedy používaj inak v odlišných regiónoch. V tejto knihe sa však budú používať nasledovné termíny takto:

Zaprisahávanie (angl. *adjuration*): vzývanie Božieho mena alebo mena Ježiš s cieľom prinútiť niekoho niečo urobiť. V kontexte služby oslobodenia to znamená naliehavo žiadať (zaprisahávať) démona v Božom alebo Ježišovom mene, aby prestal danú osobu trápiť alebo aby odišiel.

Služba oslobodenia (nazývaná tiež **jednoduchý exorcizmus**): úsilie v Ježišovom mene osloboodiť človeka od démonickejho útlaku alebo poviazanosti. Službu oslobodenia vykonávajú laici aj kňazi a jej súčasťou nie je žiadna oficiálna modlitba alebo liturgický obrad Cirkvi. Termín **služba oslobodenia** sa používa (na rozdiel od termínu modlitba za oslobodenie) preto, lebo táto služba je viac než len modlitba; jej súčasťou je aj privádzanie daného človeka k stretnutiu s Ježišom, ako aj sprevádzanie, pri ktorom je daný človek vedený k tomu, aby vyniesol na svetlo svoje vnútorné rany a prijal Kristovo uzdravenie; okrem toho sa pri službe oslobodenia okrem modlitby používajú aj priame príkazy.¹²

Démon (alebo **zлý duch**): padlý anjel, ktorý bol stvorený Bohom, ale zhrešil proti Bohu tým, že sa vzoprel jeho vláde a teraz sa snaží utláčať a ničiť ľudské bytosti.